

Informasjonsblad for stiftelsen Europa i Fokus

Europa i Fokus

Nr. 3 / 2017

Europa i Fokus
Postboks 34
3001 Drammen
Tlf: 90 82 08 45

E-post: post@europaifokus.no
www.europaifokus.no

Org.nr: 971 307 498
Bankgiro: 2200 66 54731

Stiftelsens leder:
Berit Stenseth Johansen
Kasserer: Per Haugan
Revisjon:
Revisorkollegiet, Kongsberg
Utsendermenighet:
Filadelfia, Drammen

Europa i Fokus er en frittstående stiftelse som driver nødhjelpsaksjoner, arbeid blant gatebarn, evangelisk virksomhet, underhold av evangelister, bibelseminarer og litteraturspredning.

Design: Rune Karlstad
Trykk: Wera as, Porsgrunn
Miljømerket trykksak 241 711

LEDER

I dette bladet får du mange historier om enkeltmenneskers liv og historie.

Et slikt arbeid som vi driver, handler det nettopp om det, Å SE DEN ENKELTE.

Alle «solskinshistorier» handler om at noen så dem, noen var villige til å investere tid og omsorg i et annet menneske. Det gjelder vel, når det kommer til stykket, for alle mennesker. Vi har alle behov av å bli sett, å bli elsket og verdsatt!

Mange av de vi jobber med, både av barn og voksne, har blitt utsatt for grov omsorgssvikt, og ikke bare det, noen har vært utsatt for grove overgrep. Da er det essensielt for oss å koble oss på slike som Georgina, som du kan lese mer om på side 6 og Gabi og Alexandra på side 7. De vet hva dette handler om, og har selv møtt livsforvandlerende kjærlighet og omsorg, og vet at det kan bety liv eller død. Å se dem i aktivitet og merke den iveren og gløden som preger dem, er en utrolig opplevelse.

Vi satser på folk som går inn med hjertet. Her hjelper det ikke med fine taler og flotte teorier. Her må det sterkere lut til! Ingen kraft er sterkere enn kjærligheten. Et av Jesu siste ord før han døde var ordene til røveren som hang ved siden av ham; «I dag skal DU være med meg i paradiset!»

Han ikke bare så PÅ ham, han SÅ ham - og inviterte ham med seg!

Vi heier på alle våre medarbeidere! De har forstått og tatt lærdom av Ham de tror på og som har blitt deres egen redning. De trenger all vår støtte i sin utfordrende hverdag. For utfordrende er den!

Berit S. Johansen

En historisk dag for «House of Joy»

For mange år siden, når vi begynte å rekke hendene ut til de mange menneskene på gata i Bucuresti, hadde vi en drøm. En drøm om et sted hvor de kunne få kjærlighet, bli akseptert og respektert som mennesker, og samtidig finne frihet fra livshemmende avhengigheter. Drømmen ble til virkelighet når

vi sammen med Catalin & Oltita Baciui i 2006 åpnet guttesenteret «TC Gradis-tea». Siden den gang har mange gutter og menn funnet veien ut av avhengigheten, fullført 1 år på senteret, og stolt mottatt et diplom som bekrefter deres fremgang. I løpet av disse årene har vi sett mange jenter og kvinner i samme situasjon, med

et desperat håp om en utvei. Mange av dem er mødre som er involvert i prostitusjon og menneskehandel, med et usunt forhold til menn. I et forsøk på å døyve den indre smerten og uroen bruker de sterke narkotiske stoffer, slik at de for et øyeblikk kan rømme fra virkeligheten.

For to år siden åpnet «House of Joy», direkte oversatt som «Hus av glede», det første Teen Challenge kvinnesenteret i Bucuresti. Selv om den første tiden var utfordrende, så fullførte de to første kvinnene 9 måneder på senteret i juli 2017. En kveld fylt med tårer av glede og lykke. Gina & Helen!

Gina kom til senteret samme dag som hun ble løslatt fra fengsel med seriøs narkotikaavhengighet. Helen var deprimeret, ødelagt og frustrert, uten et ønske om å leve lenger. Nå ønsker disse to vakre og modige kvinnene å gi håp tilbake til andre kvinner som har mistet det. Helen skal begynne på en misjonær skole, og Gina skal jobbe på «House of Joy» hvor hun får være et levende eksempel på at det finnes håp selv når alt ser helt mørkt ut.

Tur til Bucuresti

I mai reiste Berit, Karin og Malvin, Debbie og Caroline til Bucuresti. Karin, søsteren til Berit, og hennes mann Malvin har vært trofaste støttepartnere gjennom alle år. Endelig fikk de muligheten til å besøke prosjektene! Det ble noen travle og innholdsrike dager. Vi var på jentesenteret «House of Joy», guttesenteret «TC Gradistea», Biserica 43, barnehjemmet «Acasa», «Liv og Lys» og det nye prosjektet i Chiselet. I tillegg var vi innom «Gara De Nord», der hvor alt begynte i 1994.

Vi spurte Karin og Malvin om deres opplevelser.

«Etter turen til Bucuresti sitter jeg igjen med mange sterke inntrykk. Møtet med enkeltpersoner på alle sentrene var sterkt, det å se og høre alt hva de har opplevd. Det som gjorde mest inntrykk på meg var alle de flotte arbeiderne som valgte å gi hele sitt liv for å hjelpe andre. De kunne valgt utdanning og godt betalte jobber, men velger allikevel å jobbe for lav lønn og til alle døgnetts timer ettersom når det er behov. Barna i Chiselet vil jeg aldri glemme, de vil for alltid være i hjertet mitt. At midlene som gis kommer frem og blir brukt på rett vis så vi med egne øyne».

Hilsen Karin

«Det som imponerte meg med reisen var den hjertevarme mottakelsen vi fikk på alle stedene, av menneskene som jobbet og bodde der. Det som gjorde aller mest inntrykk på meg var arbeidet Nico stod for blant den store og flotte barneflokk i Chiselet. Jeg fikk god kontakt med barna og ble veldig glad i dem. Hadde jeg vært yngre ville jeg brukt et år der sammen med de nydelige barna. Må Gud velsigne dette viktige arbeidet. Det var så godt å se at hjelpen kommer frem til de rette stedene og samtidig se at pengene blir brukt der det virkelig er behov. Dette har jeg sett med egne øyne! Arbeidet til Europa i Fokus er til velsignelse for mange mennesker. Gud velsigne alle givere».

Hilsen Malvin

Tilrettelegging av skolegang for Rombarn i Chiselet

Vi er nå involvert i et nytt prosjekt i Romania, nærmere bestemt landsbygden Chiselet. Som dere skjønner så gjorde dette prosjektet sterkt inntrykk på oss alle sammen. Nicolae Constantin som dere leste om i blad nr. 1 2017, driver et arbeid blant romfolk i Romania. Hver dag får over 100 rombarn hjelp med lekser, transport til og fra skolen og et varmt måltid. Ofte er det, det eneste måltidet de får i seg i løpet av en dag. For de minste barna er det førskole som gjelder, og da skal alt læres. Hvordan sitte stille i mer enn 2 minutter, hvordan holde en blyant, hvordan telle, hvordan lese, hvordan snakke til voksne mennesker blant mye mer. I tillegg får ungdommene veiledning og hjelp i forhold til studier og høyere utdanning.

Disse rombarna kommer fra fattigere hjem enn det man kan se for seg eksisterer så nærme vårt eget trygge land. Barn blir

funnet liggende med grisene for å holde varmen på vinteren. Barn på 4 år må passe på besteforeldrene sine på 90 år. 12-åringene må jobbe på åkrene, når mor står på gata som prostituert og far drikker seg full på puben. Disse barna er sårbare for menneskehandel, og ikke sjeldent er det mor selv som tar med jentene sine på gata for å selge seg. Det finnes ikke ord for som kan beskrive situasjonen i denne landsbygda.

Heldigvis, så ser vi at det å hjelpe barna også har en positiv effekt på foreldrene. Det å se at barna blir tatt vare på, gitt mat og omsorg, gjør at foreldrene blir nysgjerrige på hvem det er som hjelper dem. Etterhvert kommer også de, og dermed kan man hjelpe hele familien. Foreldrene får hjelp til å skaffe seg jobb, og man kan også da komme inn i hjemmet og hjelpe de med selve "huset".

Det ble et sterkt møte med alle disse barna, og vi forlot sted med tunge hjerter.

Til tross for alle tårene, sitter vi igjen med en følelse av håp og forventning. Dette stedet gir barna muligheter de egentlig ikke har, og vi gleder oss til å være med på reisen videre.

Støttegruppe for narkomane i Bucuresti

For mange år siden var Georgiana Dragan Moldoveanu (som du kan lese om i blad nr. 4 2016) narkoman og uten håp om et annerledes liv. Takket være Rehabiliteringssenteret i Campina (sponset av EIF) som ligger 20 mil utenfor Bucuresti, fant hun tilbake til håpet. Hun fant håp i Gud. Nå ønsker hun å gi håp til andre mennesker som har mistet det.

Hun er nå daglig leder på jentesenteret «House of Joy».

I september 2016 fikk Georgiana en ny drøm. En ny visjon. Hun ønsket å skape en «trygg havn» for narkomane som kun lever for neste dose, og som kontinuerlig sårer menneskene rundt seg. Derfor la hun og flere fra teamet til rette for et trygt og hyggelig miljø, hvor narkomane kan føle seg elsket og akseptert - og frie til å snakke om alle sine problemer uten å føle seg fordømt.

Teamet består av kvinner og menn som har vært gjennom det samme. Mange av dem jobber på «House of Joy» og «Gradistea». Dette er helt essensielt i en støttegruppe, nettopp fordi de vet akkurat hvordan det er å være i en så tilsynelatende håpløs situasjon.

Det tok ikke mange uker før flere mennesker kom på disse møtene. I januar 2017 valgte ei av jentene som ofte kom på møtene og flytte inn på «House of Joy» - hun tok et valg som vil forandre framtiden hennes. Det er akkurat dette som var drømmen til Georgiana da hun startet denne støttegruppen.

En mann som har røyket marihuana i alle år, kommer nå til Biserica 43 hver søndag, og har ikke tatt en røyk på 6 måneder!

De har ukentlige møter, og teamet er inspirert og motivert til å nå ut til enda flere narkomane. Gud gjør virkelig mirakler, og disse menneskene er levende eksempler.

Historien om Gabi & Alexandra

For 5 år siden traff Gabi og Alexandra bunnen, og var på desperat jakt etter håp og frihet fra avhengighet.

Alexandra var bare 14 år da hun forelsket seg i Gabi på 21 år, en heroinavhengig. Det tok ikke lange tiden før hun også var det. De neste årene av livene deres var smertefulle for dem og ikke minst for deres familier. De stjal, ranet, løy og ødela alt rundt seg. Som 19-åring ble Alexandra gravid og valgte å

beholde barnet, til tross for at familien ikke var enige i avgjørelsen. Uvitende om risikoene fortsatte hun med narkotika gjennom svangerskapet, og mot alle odds. fødte hun en frisk liten gutt. Han kunne blitt starten på en forandring, men det ble bare verre. Gabi ble arrestert for ran og fikk en fengselsstraff på 2

år og Alexandra forlot sønnen hos sine foreldre, og fortsatte livet i rus. Da Gabi ble løslatt fra fengselet, fant de tilbake til hverandre. Men ikke tilbake til rollen som foreldre. Tiden gikk, og etter 16 år som heroinavhengige og 40 ganger inn og ut av rehabilitering, var Gabi så desperat at han solgte skoene sine for penger, og deretter gikk 8 km barbeint i snøen for å få tak i den ene dosen med heroin. Alexandra var i samme situasjon, og injiserte så store doser heroin at hun ofte var på grensen til overdose. Hun ble lagt inn på psykiatrisk avdeling og fikk diagnosen Schizofreni. Dette var begynnelsen på forandringen.

Oppmuntret av en tidligere narkoman, en venn som hadde kommet seg ut av elendigheten, bestemte Gabi seg for å gjøre et siste forsøk, denne gangen på guttesenteret Gradistea. Alexandra begynte å gå i Kirke 43, for det var der hun fikk møte Gabi mens han var på senteret. Sakte begynte noe å skje i hjertet hennes. Hun fikk motet og styrken til å forandre livet sitt, for seg selv, Gabi og deres sønn. I dag er de fri fra avhengigheten! De giftet seg, og er nå endelig en familie – fantastiske foreldre og forbilder for sønnen som nå er 13 år. De jobber på Gradistea og House of Joy og får være med på å gi håp til mennesker som ikke har det.

Historien om sjøstjernene

Bestefar og gründer Frantz Johansen brukte ofte denne historien som et bilde på hvorfor man fortsette å hjelpe, når det er så uendelig mange mennesker på denne jordkloden som trenger hjelp.

En eldre mann gikk sin daglige morgentur alene langs stranden. Plutselig så han en skikkelse i det fjerne, som løp frem og tilbake langs vannkanten og kastet noe ut i vannet. Da han kom nærmere så han at skikkelsen var en ung gutt. Gutten plukket sjøstjerner i vannkanten og kastet dem forsiktig ut i vannet.

«God morgen!» ropte mannen. «Kan jeg få spørre hva du driver med?»

Den unge gutten stoppet og myste mot mannen. «Jeg hjelper sjøstjernene tilbake til havet», svarte han.

Den gamle mannen smilte. «Da må jeg få spørre deg hvorfor i all verden du

kaster sjøstjernene ut i havet?»

«Fordi solen er oppe og tidevannet på vei ut. Hvis jeg ikke kaster dem ut i havet vil de dø», svarte gutten alvorlig.

«Men kjære deg», sa den eldre mannen overbærende. «Vet du ikke at det er kilometer på kilometer med strand her, og at det ligger sjøstjerner langs hele veien. Du kan umulig klare å redde dem alle sammen! Å hive uti noen få vil ikke gjøre noen forskjell.»

Den unge gutten lyttet høflig. Så bøyde han seg ned, plukket opp en ny sjøstjerne, og kastet den så langt han kunne ut i havet og bølgene. Så sa han: «Jeg gjorde en forskjell for denne».

For Cristian hjalp det. Han var en av de første som ble hentet opp fra Bucurestis kloakksystem, da det første barnehjemmet Liv & Lys ble åpnet. I dag er han selvstendig næringsdrivende. Her med sin vakre kone Rebeca og deres to skjønne gutter.

